

capítols, a més de la presentació que fa en Josep Arenas, l'esmentat epíleg i una bibliografia. Des de la primera part, La Gènesi, fins a la darrera, l'Emili ens transporta a un espai proper, recorregut en un temps proper, però que ens fa viatjar a un passat més o menys llunyà. Passar per Canyamars, per exemple, li dona peu per parlar del quasi regicida Joan de Canyamars, que a

punt va estar de matar a Ferran el Catòlic el 1432; o la visita al Castell Vell de Llinars li permet reular fins els temps dels ibers, dels romans o medievals. Altres indrets li permeten aportar informació sobre natura, literatura, arquitectura, arqueologia o etnografia.

I tot l'escrit amanit amb reflexions de l'autor que mostren la seva saviesa, amb les anècdotes

explicades amb "el seu llenguatge àgil i sovint esquitxat d'una fina ironia", amb paraules del ja esmentat Josep Lladó.

No podem oblidar les imatges del llibre. En Cesc Padrós aporta els seus dibuixos, de la ruta Carreras i Candi o de diversos indrets visitats. I el seu pare, en Pep Padrós, és l'autor de les fotografies que il·lustren el text.

la Cara

LA CARA I LA CREU

LLORENÇ SOLDEVILA I BALART

La caseta d'informació de les Ginesteres

La primera fase de la urbanització de Les Ginesteres va ser aprovada el 9 de desembre de 1968 i tenia la caseta d'informació just en el cap de cantó dels carrers Bartra i Rodoreda, al peu d'on avui encara hi ha un gran cedre. La segona fase, que l'engrandia cap a la zona denominada de Ponent o de la Vinya, va ser oficialitzada el 1980. Va ser, aleshores, que es va construir el complex esportiu amb piscina i restaurant (avui tot desaparegut) i que s'edificà la nova caseta, d'aires funcionalment moderns, al centre de la placeta d'entrada, després d'haver pujat per l'Avinguda de les Glòries Catalanes. Durant anys, aquesta caseta ha

tingut diferents usos fins ara que, per iniciativa i concòrdia entre l'Ajuntament i l'Associació de veïns, s'ha remodelat i aixoplugarà la central de bústies de correus. Aquesta funció ja la feia, de fa anys, però només en un sector extern, amb accés a tothom i, amb el temps s'havia convertit en un desori de bústies caòticament disposades i numerades. En fi, tot

un maldecap i trencaclosques per als funcionaris que distribuïen les cartes.

Ens hem de felicitar, doncs, que veïns i administració municipal hagin trobat una doble solució: la conservació de l'edifici i el bon servei per part de correus als veïns que conformen un veïnat prou important demogràficament de la població.

Foto:
Llorenç Soldevila